

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в насажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Урядниче міністерство

(X) По 17-годинних нарадах, ведених в міністерстві внутр. справ під проводом міністра-президента бар. Бінерта з представниками парламентарних сторонництв, розбили ся в суботу надраном змаганя до утвореня коаліційного кабінету. Бар. Бінерт у вступній своїй промові перед почином нарад висловив, як звичає «Deut. nat. Kog.» погляд на причини, длячого повинен бути тепер утворений парламентарний кабінет. Сего вимагає загранична політика. Бар. Бінерт вказав на велике напруженя між Німеччиною а Францією з одного боку а становище Англії з другого, крім того на бойкот австрійских товарів на Сході, на події в Сербії, де всі сторонництва зєднали ся проти Австрії. Сї отже причини вимагають необхідно, щоби також політичні сторонництва в Австрії зєднали ся і рішили ся утворити коаліцію і коаліційне міністерство. Одначе всі накликуваня бар. Бінерта, д-ра Люєгера і инших учасників нарад остали безуспішними супроти розятрення, яке проявилось між чеськими Німцями а Чехами.

Переговори обертали ся наоколо справ держави, монархії, котра опинила ся тепер у вельми поважнім положеню, котра находить ся нині близшою війни, як коли небудь инде за останних 20 літ, але около язиково-національного спору в Чехах між Німцями і Чехами, около урядового язика в судах. Розходило ся о заключене розему кільканедільного в тім спорі німецько-чеським, щоби можна утворити парлам. міністерство і чим скорше скликати держ. раду для полагоди невідкладних державних конечностей. Чехи готові були до такого розему на основі status quo з перед листопада 1907 року, себто перед памятным рішенем Хебского (Eger) окружного суду, на основі котрого в тім окрузі судовім міг бути допущений лише німецький язик. Одначе Німці з боязни перед своїми крайними живлами не хотіли на се згодити ся і домагали ся повороту до стану по знесеню Баденівских язикових розпорядків. На тім розбили ся переговори ведені протягом пятниці а відтак аж до 2 ої години вночі. В останній же хвилі президент посольської палати др. Вайскірхнер поставив посереднє внесене, щоби коаліційне міністерство було зобовязане про-

тягом шести тяжів виробити язиковий закон для Чех і ввести его в житє протягом шести місяців. Згоджував ся вже на те др. Сильвестер, але др. Пергелт виступив з додатком, щоби при іменованях урядників уже тепер придержувано ся ключа 68.32 у відносинах між чеськими а німецькими урядниками. Се внесене відкинули Чехи і так посередництво д-ра Вайскірхнера остало без успіху. Опісля ще на внесене гр. Дідушицкого і д-ра Гессмана висловлено просьбу до бар. Бінерта, щоби до урядничого кабінету покликано по однім міністрам земляку німецьким, чеським і польським, щоби не переривано до крайности нитки парламентаризованя ся.

Таким способом доля змаганя для утвореня парламентарного міністерства запечатана, а зтемряви, яка закриває будучину, виривають грізні тіни. Отся сумна подія потверджує лише погляди висловлювані перед ухваленем в Австрії виборчої реформи, що загальне право виборче не тільки не усуне язиково-національного спору, але ще більше его заострить, а парламентарні сторонництва, які вийшли з перших загальних виборів, показали ся неспосібними до рішеня національного питання. Національні суперечности в Чехах, де може найбільше розвті і до свідомости широких верств народних доведені демократичні почуваня, показали ся так могутними і різкими, що парламентарні представники сего краю в своїй вузкосердности зрєкли ся власного свого ества, відказали ся участи в управі держави і довели до урядничого міністерства.

Але тим не закінчила ся ще ціла справа. Се урядниче міністерство зустрине ся тепер з найбільшими трудностями і перепонами, які услідувало в спадщині по міністерстві бар. Бека. Національне розятрене і заогнене німецько-чеського спору, збільшене тепер ще ударемненем переговорів, буде ставати новому кабінетови перепону на кождім кроці в его змаганях в держ. раді і може довести до тих наслідків грізних, до відєуненя на бік цілого парламенту, на що так різко вказувало ultimatum висловлене неперечно під впливом нивисших кругів міродатних в наведеній нами в попереднім числі статі Fremdenblatt-y.

Можна би сему з терпедивостю і спокоєм приглядати ся і заняти вижидане становище в инших часах. Одначе, як вже в горі сказано, монархія переживає поважні хвилі і потребує скупленя сил і на внутр і на зверх. В Угорщині зрозуміли добре всю грозу межинародно-

го положеня і заходять ся запопадливо, щоби державі дати се, чого в сій хвилі їй неминучо потреба, але сю свою готовість зуміють рівночасно вихиснувати в користь свого відокремленя, а се не відбуде ся без шкоди для інтересів австрійских а навіть монархії і відібє ся також на кождім в Австрії поселенім народі в его народо-господарских відносинах. Се висловив дуже виразно угорський міністер президент в своїй промові про совершену угорську державність.

А при всім тім не парламентарна управа загрожує так досяглому для всіх а особливо найбільшійших верств обєзпеченю суспільному, яким має тепер заняти ся держ. рада на основі предлоги закона, котрому присвяtimo небавом окремі замітки.

Т. зв. вольнодумні сторонництва не виявили потрібного для сеї многоважної справи зрозуміня, наколи поворот до урядничого міністерства, за котрим слідує §. 14-ий, можна вважати погромом пережитого вже мнимого але не дійсного вольнодумства — лібералізму.

З нагоди палати „Діла“ на Є. Е. Митрополита Шептицкого.

Із станиславівского деканату дістаємо до поміщення отсі адреси вислані до Експ. Митрополита Шептицкого і Преосв. Епископа Хомишина:

Ваша Ексцеленція Високопреосвященній Архієрею!

Духовенство станиславівского деканату зібране дня 5. падолиста с. р. на соборі деканальнім в Лисци, заявляє одностушно, що великим болем наповнила его допись в часописи «Діло» з дня 14/VIII. ч. 182, в якій в злобний і брутальний спосіб накинено ся на так високозаслуженого Ієрарха нашої св. Церкви, як Ваша Ексцеленція. Протестуючи як найенергійніше против названої, не даючої ся досить нап'ятувати злоби, сьміємо в глибокій покорі передати Вашій Ексцеленції запевненя нашої правдивої вдячности, та високої пошани за Ваше Апостольське, богате в успіхи ревноване о піднесенє краси та значіня рускої Церкви, як рівнож безкористний лиш з превеликої любови до нашого бідного, поневоленого народу піднятий труд та княжі жертви для его материяльного і морального піддвигненя.

О. Стефан Кожаринський, о. Теодор Матейко, о. Евстахій Шмериковский, о. Алексей Назвоцкий, о. Тома Решитлович, о. Лонгин Раковский, о. Николай Салі, о. Михайл Бровко, о. Володимир Левуцкий, о. Іван Устияновский, о. Тарас Турчманович, о. Іван Сіменович, о. Дмитро Лисий, о. Емануїл Січинський, о. Пантелеймон Білоус, о. Іван Лабач, о. Нестор Дрогомирецький.

Н О В И Н К И.

з радами до канцлера і цісаря, але нічого не ухвалив, а через те втратив повагу і перед правительством і перед народом.

Дипломатичні змагання Сербії у правительств європ. держав скінчилися повною безуспішністю. Ні одна з європ. держав не хотіла виступити з протестом проти злуки Боснії і Герцоговини, а так само не хотіли поперти сербських домагань о яке небудь відшкодованя. Можна отже побоюватися, що наслідком такої дипломат. невдачі невдоволені теперішню управою в Сербії живля будуть намагати ся се невдоволеня перенести в широкі верстви народні і нагрозувати проти династії. Коли король Петро був би приневолений уступити а королевич Юрий став его наслідником, тоді можливість війни стала би тим більше правдоподібною, що вже зміна правительсна була би зміною системи, отже полішенням політики холоднішого розуму. З весною Сербія буде мати до 300.000 готового до бою війська, а крім того творять ся ватаги добровольців, що кожної хвилі готові почати наїзди.

Так само ладить ся Чорногора, укріплює пограничні місця над сербською границею о чім звіщає турецький дневник Sabah. Нема отже сумніву, що Сербія і Чорногора готувлять ся поквално до війни і тому пора, щоби Австро-Угорщина виступила рішучо проти того. Молодотурецький «Тапіс» критикує «авантурничу балканську політику» Сербії і Чорногори і наводить голос одного сербського урядника з посольства, котрий в редакції одної грецької часописи висловив ся, що наколи Сербія не osiąгне своєї ціли, тоді виповість війну у Австрії. «Тапіс» вказує на те, що то було би самоубийством Сербії і могло би викликати сгралині події на Балкані втягаючи в се також Туреччину.

Переговори болгарско-турецькі натрапили на перепони і знов перервали ся, і тому болгарське правительство поч нас впевняти ся, що йому треба подумати про воєнні приготування. Болгарія починає отже також робити замовлення воєнні за границею.

— Календар. Ві второк: руско-кат.: Йоанник.; римо-кат.: Сальомей. — В середу: руско-кат.: Галактіона муч.; римо-кат.: Оттона оп.

— Вчорашній концерт львівського „Сокола“ полученний з руховими виравами міг вповні вдоволити численно зібрану публику, навиклу до щонедільних представлень в салі „Сокола“. Вечір розпочав передмовою проф. Боберський, голова тов-а, предкладаючи слухачам образ діяльності львівського „Сокола“ на області руханки. Отже: відділ ремісників, відділ членів, відділ члениць і учениць, два відділи учеників молодших і старших і т. д. Далше відкликав ся бесідник до нашої суспільности, щоби не лише вступала в члени сего тов-а, але брала в ній участь діяльну, се є вправляла ся в гімнастиці, бо задачею тов-а є скрипити силу тіла своїх членів і витворити кріпку і здорову суспільність. Промову прийнято гримкими оплесками. Потім йшли точки вокальні і рухові. Рухових точок було дві, виведені старшими учениками „Сокола“. У виравах на кони взяло участь шість вправляючих. Вирави йшли складно і рівно. Дуже гарно випали вежі (5 образів) виконані 9-кою руховиків-учеників. Будова веж йшла рівно і ритмічно, як сташки найкрасшої поезії. Виконавцям і їх провідникови п. Сохацькому належить ся повне признаня, яке вже видці висловили рісними оплесками по кожній вежі. У вокальній частині програми взяли участь знаний бандурист п. Гнат Хоткевич, соліст-тенор п. В. Козак і хор «Бандуриста». П. Хоткевич одинокий бандурист в Галичині пригадав нам звуки нашого історичного козацького інструменту. Він відспівав три пісні, нагороджений невмовкаючими оплесками. Дуже сердечно витала публика п. Козака, молодого обдарованого милом а сильним теноровим голосом співака. Академічний хор „Бандурист“ виступив в 12-тці під управою п. Артимовича. Найкрасше подобало ся відспіваня Нижанковського „Нова Січ“, який то твір своїм укладом як раз надає ся до викликаня одушевлення на популярних концертах. Публика було доволі багато, але тої, що займає дешевші місця. Вечерок закінчила публика відспіванем сокільського маршу.

— 3 Самбора пишуть нам: В суботу дня 14. с. м. відсвяткували всі школи самбірські ювілей 50-літнього сьвященства Папи Пія X. спільним богослуженням в церкві і костелі. Торжество у всіх школах поділено на дві часті. В церкві відправили о. катехити соборну

службу Божу, а проповідував катехит ц. к. учит. семінарії о. Ортинський. Відтак згромаджувалась молодіж в школах, де в присутности всеї молодіжи і тіла учительського промовляв в семінарії проф. Суский по польски о папстві, а проф. Теодор Білецький про житє і діяльність Папи по руски; в гімназії промовляли по польски проф. Шефнер, а по руски проф. Бойцун, подібно і по других школах. — Парохія лат. обходить ювілей 15. с. м. при участі всіх урядів і народу, а руска 21. і 22. с. м. Завязаний комітет під проводом о пароха Фр. Рабія устроює 22. академію в о 7. год. в салі „Сокола“, підчас котрої відспівають хори кантати, буде гра на фортеп'яні і скрипці, та відчит проф. Т. Біленького. Завзначити мусимо, що спільне сьвяткованя сего торжества всіма школами рівночасно піднесло сьвято, додало поваги і викликало велике вражінє. — Замітити можемо, що місцеві сьвятині ледви можуть помістити молодіж шкільну, були переповнені, тож час би було Самбори подумати про будову другої церкви. На лежалоб об сім подумати кому слід.

— Посвяченє філії „Сокільського Базару“ в Стрию. Перед тижнем дирекція „Сок. Базару“ отворила в Стрию філію, а в четвер дня 19. с. м. о 10. год. рано відбуде ся торжественне посьвяченє нового локалю. Склад „Сок. Базару“ в Стрию лежить при першорядній улиці Третого Мая, в новій каменіці і уряджений на спосіб великоміський, виріжнє ся між теперішніми торговлями в Стрию. Стрийщани прийняли нову торговлю з отвертими руками і як показує торг з перших днів, попереають єї щиро. Філія „Сок. Базару“ в Стрию стала регулятором ціни паперових і галантерейних товарів, випробованих стрийськими крамарями до неможливої висоти. І з тої причини стрийська філія найшла прихильне принятє не лише між Русинами, але й серед Поляків та Жидів.

— 3 Черновець. Черновецька руска громада пращала в четвер проф. А. Кліма, який відходить до Вижиці на становиско директора нової рускої гімназії. В просторій салі реставрації „Централь“ зібрали ся визначні місцеві і замісцеві Русини, відпоручники руских товариств: Тов-а ім. Сковороди, Української Школи, Рускої Бесіди, Січі, Союзу, Православної Шляхти і ин. Промовляли кр. віцемаршалою др. Смаль-Стоцький і відпоручники. Зворушений тими всіма щирими промовама відповів дир. А. Клим. У своїй промові підніс він, що всіма силами буде старатись сповнити надії, які покладає на него українська громада. За довіра, яке покладають на него всі,

Матеріяли до історії зносин Галичан з Україною.

Листи Омеляна Партичного до Олександра Барвінького.

Ч. 6.

Чесний Пане!

Зь фотографіями Ви мене неясно обчислили.

Я увесь дохід зь фотографій, засланих до Львова, призначивь для Правди. Для того не ходить мені о те, чи фотографії вже сплачені чи ні — а лишь о скількість залягаючих грошей.

Я числю такъ:

Обвідомлено, що 27-охъ людей купили фотографії Кулішевої и Білозерського, — значить 27 рн. Три нерозпродані пари коштують мене $3 \times 45 = 1$ рн. 35 кр. Отже разомъ 28 рн. 35 кр.

Зь фотографій Федьковича продана одна пара за 80 кр., а одивъ Нг. за 50 кр. — разомъ 1 рн. 30 кр. Нерозпроданихъ єсть 28 паръ и одинъ екс. Одна пара коштує мене 45 кр., отже $28 \times 45 = 12$ рн. 00 кр. Дочисливши єще за одинъ екс. 22 кр., получаємо 12 рн. 82 кр. Всего отже за Федьковича на користь Правди залягає 14 рн. 12 кр. а в

Тимъ способомъ становитця рахунокъ загальний:

за Кулішеву и Білозерського: 28 рн. 35 кр.
за Федьковича 14 рн. 12 кр.

разомъ 42 рн. 47 кр.

Зь тихъ 42 рн. 47 кр. заплатили Ви за фотографії Куліша 16 рн., то значить відь одного екземпляра 16 кр. Лишає ся про те 26 рн. 47 кр.

Однако Ви лишили 30 фотографій собі и ті чивять $30 \times 16 = 4$ рн. 36 кр. — що додавши до горішнєго становить 31 рн. 27 кр.

Мені заплативъ п. Ганкевичъ 1 рн., отже наконечна сума була би 30 рн. 27 кр.*).

Донесіть мені ласкаво, чи моє численне добре переведене, щоби я зь одної стороны не тративъ, а зь другої не скривдивъ спільно зложеного гроша.

Єсли моє численне добре, то для уясне-

*) Кажете, що дві пари фотогр. Федьковича даровані академікамъ Петербургськимъ. Однакожь уважайте, що ті дві пари мною оплачені були и входять вь горішній рахунокъ. — Ті фотографії, що я подекуди дарувавъ, оплачую я самъ и не відшибаю відь рахунку.

Донесіть мені также, чи гроші за фотографії Куліша, належачі ся зь Станіславова, до Васъ аложатця? — Тодіть треба єще числити $10 \times 16 = 3$ рн. 20 кр. и дочислити до до горішнєї суми 30 рн. 27 кр. Булобъ отже 33 рн. 47 кр.

ня рахунківъ вложитъ єще 30 рн. 27 кр. або зглядно, 33 рн. 47 кр. міжъ розходи вь моїй залученій оповістці під Нг. II. написано підь пунктъ 3 або 4, що ті гроші дані на фондъ Правди, або — єсли єсє недогідно — на печатанє н. пр. Шевченковихъ поезій. А Ви вже собі поволи фотографії порозпродуете и обернете гроші, куда хочете и якъ присудите міжъ собою.

Писавъ я Вамъ недавно про Яхна. Не знаю, чи хто тамъ написавъ до него, и чи заславъ словаръ и Правду. Я гадаю, що жаль було би печатати его артикулъ по ети, моголичнєму. Подібна наукова стаття не скоро намъ навинетця. — Пишучи до него листъ прибийте и печатку редакційну, а мене обвістити, якъ зроблено, щоби я наперъ другимъ бокомъ на него...

Засилаю дещо для Правди. Розправу кільк а мислей зь філософії можна печатати по етимологичнєму, або фонетичнєму. Я вибравъ се друге; а для етимологівъ достачу Вамъ стихівъ, кілько хочете.

Засилаю и Охрима. Здаєм ся, що одинъ аркушъ вь середині затрачений. — У моїй відписі пороблені зміни тамъ, де перерчитати було годі. За порадою п. Ильницького замінивъ я приходячий тамъ продажный артикулъ „сало“ на „веприкъ“. Воно може и ліпше для слуху відбиває ся.

(Дальше буде).

він буде старати ся відвдячити не лише сло-
вами, але і ділами.

Директор черновецького міського театру,
Кляйн, заангажував нашу славнозвісну спі-
вачку п. Ф. Лопатинську на цілий ряд оперо-
вих вистав в місяці грудні. Перший раз ви-
ступить п. Лопатинська в „Аїді“.

— Москвичівська „правда“. Пос. др. Марков
почув ся обиджений, що руські газети звели
єго імя з царо- і православним паломництвом
до Почаєва і Києва. Др. Марков почав ся від-
хрещувати від того, але як? Замість загляну-
ти до зацитованого часописями жерела в
Neues Wiener Journal (ч. 5,319 з дня 12 сер-
пня с. р. стор. 11), др. Марков вибірюючи ся
надув навіть свого „Галічаніна“, який мабуть
в добрій вірі помістив оводі єго спростоване.
Др. Марков пише там, що відіс ся до редак-
тора N. W. Journal-у, а сей відповів єму між
іншим, що про єго особу не згадував навіть
„mit keiner Silbe“. На се ми наводимо зі зга-
даного висше числа N. W. Journal-у одну з
телеграм, яка звучить дословно: „Petersburg.
11. August. (Privat-Telegramm des „Neuen
Wiener Journal.“) Eine Verfügung des Ver-
kehrsministers stellt den österreichischen Sla-
wen freie Billets auf den russischen Bahnen
zur Verfügung zum Zwecke des Bezuches rus-
sischer Heiligtümer. Eine Gruppe Ruthenen
unter Führung des galizischen Abgeordneten
Markow besuchte Kiew“. Як супроти
сего викрутить ся др. Марков, бож не запер-
ечить в живі очі, що N. W. Journal про не-
го не писав, а чи правду писав, се загально
відомо.

— Від проф. д-ра Копача дістаємо до помі-
щення отсі пояснення в справі бояньского кон-
церту. Містимо їх без наших заміток і закін-
чуємо ними ту справу: В ч. 249 „Руслана“ —
пише проф. Копач — поміщена, що так ска-
жу, репліка на рецензії послідного концерту
„Львівського Бояна“ (з дня 5. листопада с. р.)
видруковані в „Ділі“. Одна з онтих рецензій
була моя. І про неї пише кореспондент „Ру-
слана“: „Другий рецензент відніс ся з вели-
ким признанєм до концерту (підчер-
кнене моє, І. К.), а між замітками підніс, що
належало би скрипнати мужескі хори, які до-
дамо мимоходом, були сильні і знамениті.
Шкода, що сам рецензент не скрипив хору
своєю участю. Але сего годі надіяти ся, бо
„Боян“ „не має чим співачкам платити“. По-
слідне речене тої замітки містить в собі ін-
синуацію, що я взагалі не роблю жадної
громадської роботи, лиш за гроші, або бодай,
що я „Львівському Боянови“ предложив жа-
дане, що я буду брати участь у виступах „Л.
Бояна“ за гроші. В ґрунті річи казати собі
платити за совісну працю, не є нічим
неморальним, бо так діє ся в цілїм культур-
нім світі і є впливом самої справедливости.
Але ту йде не о засаду, тілько о реальний
факт, тому я питаю: Пане кореспондент! Я
валежу до „Львівського Бояна“, почавши від
єго заснованя з коначною малою перервою (по
причині побуту на посаді в-Тернополі) і я був
у нім і простим членом і виділовим з ріжних
функціями, а півтора року навіть дірїген-
том і дав цось 5 чи 6, сказано було на „За-
гальних Зборах“ цифрою, для тов-а досить
інтратних концертів. Не схотїлиб Ви може
подати точнїше суми моїх емолюментів
зтих, сьміло скажу, совісних заходів? То
одно питанє. А друге таке: Ви, очевидно, на-
писали остатнє речене іза якоїсь незрозумі-
лої для мене анїмозї для мовї особи, бо са-
ми признаєте, що до концерту я відніс ся
„з великим признанєм“. Але правда, я
сказав, (очивидно, в очах п. дописувателя най-
тяжшїй мїй заміт!), що „хори мужескі
належало би скрипнати“. Щож ту у моїх
словах такого образливого? Правда, є образа,
бо в очах п. кореспондента се не правда. А
бачите, лож все є образлива для мораль-
ного почутя! Годжу ся на се. Але я рад би
знати, хто то оцінює і хто числить? А бодай,
чому не подає числа голосів, щоб люди зна-
ли, яке число сьпіваків він уважає „мимохо-
д“

дом“ сильним хором? Я питаю ся: чи
прим. [в басах перших і тенорах других було
дуже більше понад „по 3—4? Та нехай шпр-
чим Вам і се число буде „сильним“ і нехай вий-
де на добро нашій музїці і нашому суспіль-
ному житю. Але я на серію бою ся, що як так
дальше пїйде, то такою „силою“ нічого не
збудуємо, бо люди будуть все розрізняти в
світі понятя „малий—великий“, а ми ледви
вже довго. І тоді, менї видить ся, не поможе
нам вже навіть і жадна вигідна анонімна ін-
синуація... Та лишім те прикре розважає...
Очевидно не дірїгенти туть винні (я знаю
з досьвіду їх тяжку працю!) і не заряд
Бояна (і єго функції я знаю добре), але таки
легкодушний загал. наших співаків. І ве-
личати ще людей „сильним“ за таку річ, я
вважаю кривдою правди і кривдою народу.
І тому ніколи і нічим не дам собі відобрати
також права, представляти річи такими, яки-
ми вони меві по совісти видають ся; особли-
во, коли говорю публично также до цілого
народу; бо в противнім разі, кудиж заїдемо?
А коли я помиляю ся, то прошу мене, хоч
би й остро поправити, але не анонімно і не
закулісовою інсинуацією. — Др. Іван Копач.

— Переписка редакції. Вп. О. Петр. в Аме-
риці. Спасибі за прислане, в тих днях почне-
мо містити.

Вп. О. К. Кур. в Америці. Просимо о на-
дісланє дальшої рукописи, бо спиває ся через
перерву перепечатуване.

Оповідки.

— Заміна парохій. Намісництво дозволило
о. Конст. Гукевичови, парохови в Клашениї,
і о. Олексію Гукевичови, парохови в Жере-
стові, на взаїмну заміну їх парохій цісарского
наданя.

Посмертні оповістки.

— О. Гавриїл Майковський, парох в Гвїздци-
місті, упокоїв ся дня 27. жовтня в 72. році
житя, а в 48. р. сьвященства. В. с. п!

— О. Михайло Стрипко, завідатель гр.-кат.
парохії в Садагурі на Буковині, упокоїв ся дня
27. м. м. в 40. р. житя, а в 7. р. сьвящен-
ства. В. с. п!

Телеграми

в дня 16. листопада.

Відень. Для дирекції почт і телегр. у
Львові системізовано посаду президента в IV
ранзі і одного віцепрезидента в V ранзі. Пре-
зидентом став іменованїй дотеперїшний на-
чальний директор, Іван Любич Сеферович, а
віцепрезидентом радник двора, Людвик Пікор.
Пенин. Хїньський цісар Квангсі помер в
суботу о 5. год. вечером, зоожеволївши. Жив
36 літ.

В неділю померла єго мачоха цісарєва
хїньска Теусгі в 74. р. житя, яка властиво ря-
дила в Хїнах.

Регентом став князь Хун, молодшїй брат
помершого цісаря. Наслїдником престола бу-
де, здаєсь, єго син Хун Пай.

Перворядна парохія

Більче золоте (пов. Борців) є до заміни
на иншу. Зголошеня надсилати до тогож пар.
уряду, почта Більче золоте. (1—4).

Працюйте і щалїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою
у Львові.

п р и й м а є вкладки на книжочки щадничі
на 4%, удїляє позички на скрипти за інтабуля-
цією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до
15 літ (при 30 ратах піврічних виносить рата
амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8
сот. від кождих 100 К позички.

Векселї приймають ся тілько 3 місячні,
з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати
тілько члени обезпечені в „Джістрі“.

З зисків удїлив „Джістер“ на публичні до-
бродійні ціли квоту 45,835 корон.

Table with financial data: Вкладок 2,795,183 К., Позички уділені 3,410,684 К., Удїли членські 234,398 К., Цінні папери 130,452 К., Фонд резервовий і інші 46,842 К., Льокалі 182,206 К.

Канцелярії Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені пере-
полуднем від 8—2 год.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1908.

Table with 6 columns: До Львова приходять з, рано, перед пол., по пол., вечер, в ночи. Lists train routes from Krakow, Rzeszow, etc.

Table with 6 columns: Зі Львова відходять до, рано, перед пол., по полуд., вечер, в ночи. Lists train routes to Krakow, Rzeszow, etc.

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим дру-
ком. — Поїзди їдучі лише в неділі означені †.

Advertisement for Cunard Line. Text: До Америки і Канади перевозить найскорше Лїнія КУНАРД. Львів, ул. Городецька 99. Пояснєнь удїляє даром. (4—14)